

KVINNORNAS STÄMMING

N:o 6. 2:dra årg.

6 Februari 1922.

Annonsspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje Måndag.

Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomiavdelningen: EDITH RICKBERG
Redaktion och expedition: Vallgatan 27, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6: — 1/2 år Kr. 3:75.
Lösnummer 20 öre.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG, 1922

Riksdagsbrev.

Av de grundlagsändringar, som antagits av kamrarna strax vid riksdagens början, har den, som rör sig om referendum, en liten förhistoria, som det torde vara lämpligt att referera. Olika åsikter ha rätt huruvida enligt svensk grundlag allmän folkomröstning kan råda. Vid 1921 års riksdag antogs såsom vilande ett grundlagsändringsförslag avsett att göra slut på denna osäkerhet. I detta stadgas att om det i någon fråga anses nödigt att höra folkets mening kan genom av konungen och riksdagen stiftad lag beslutas att denna fråga skall underställas konsultativ folkomröstning. Det stadgas vidare att i denna folkomröstning skola äga deltaga de som äga rösträtt vid val till andra kammaren. Hur omröstningen i övrigt skall anordnas, frågeställningen m. m., äro saker, som det blir riksdagens och regeringens sak att i den för varje särskild omröstning stiftade lagen besluta.

På förslaget genomförande yrkade förbudsvänner, liberaler och socialdemokrater, bondeförbundarna voro delade, högern var emot. Mot anmärkningen att folkomröstningen är ett avsteg från den parlamentariska demokratiens väg påpekades, att dess resultat ju enbart komme att bli rådgivande, icke beslutande, och att då det är riksdagen, som äger att bestämma när sådan omröstning får äga rum, är det ju riksdagen, som har institutets användning i sin makt.

Förslaget antogs med ganska stor majoritet i båda kamrarna. Ett annat vilande förslag var det s. k. värnpliktsrecket, som innebar, att värnpliktig, som icke fullgjort honom åliggande värnpliktsövningar, icke skall ha rösträtt. Till försvar för slopande av strecket anordogs bl. a. att sambandet mellan rösträtt och värnplikt brutits därmed att kvinnorna fått rösträtt. Efter korta debatter antogs förslaget, i andra kammaren t. o. m. utan votering.

H. S.

Ideal.

En engelsk skolman mr Norwood, framstående lärare vid Marlborough College, uttalade nyligen några anmärkningsvärda ord, och ur hans tal låna vi ett par fragmentariska utdrag. De kunna nog passa in även på vårt eget land.

"Många hoppades att vi genom krigets lidanden skulle ha blivit så spökta och förändrade, att världen komme att automatiskt reformera sig själv och politiken att besjålas av en ny anda. Under början och de tidigare skedena av kriget stodo vi på en högre nivå än vi någonsin stått, men vi kunde icke hålla oss kvar på denna nivå. — Carlyle säger: "Sällan händer det, att ett helt folk verkligen tror på något, som det icke kan se och ta på, men när det har vunnit en sådan tro, så är dess historia själsupplyftande och värd att minnas". —

Låt oss minnas att 1914 i krigets tidigare dagar följde en sådan tro på idealen, och minnet av dessa dagar är själslyftande och minnesvärt. Hos barnen ligger framtidens

De icke välkomna

och hur man befriar sig från dem.

Det visar sig nästan alltid, när lagstiftningen genom nya förordningar söker rätta till ett samhälleligt missförhållande, mot vars fortbestånd den allmänna rättskänslan på ett avgörande sätt upprepar sig, att enskilda individer, vilka finna de nya bestämmelserna för sig obehagliga, söka utvägar att kringgå lagen.

Så hava förhållandena utvecklats sig även i fråga om 1917 års lag om barn utom äktenkap.

Tidigare rådde den åskådningen, att samhället i sedlighetsintresse och för att hålla antalet utomäktenskapliga födelser nere, skulle i minsta möjliga mån bekymra sig om de s. k. oäkta barnen och deras hårda öde. Den enda hjälp samhället lämnade dem var fattigunderstöd, då detta var oundgängligen nödvändigt, varjämte domstolarna, när rättegång anhängigjorts mot barnafadern, kunde ålägga denne att utbetala ett *nödortfött* uppfostningsbidrag, "tills barnet sig självt nära kunde".

1917 års lag om barn utom äktenkap bryter fullständigt med den gamla åskådningen i denna fråga. Samhällets sedlighetsnit går icke längre ut över de oskyldiga barnen, utan riktar sig — vilket ju bör vara av betydligt kraftigare verkan — mot föräldrarna och särskilt mot fadern, utan att dock låta honom undergå en hårdare medfart, än vad som kan anses rättvist.

Den nya lagen stadgar, att det utomäktenskapliga barnet av föräldrarna skall njuta uppehälle och uppfostning icke nödortfött längre utan efter "ty med avseende å båda föräldrarnes villkor må anses skäligt". Bestämmelsen innebär, att barnet skall tillerkännas en levnadsstandard, som överensstämmer med föräldrarnes, om dessa äro socialt och ekonomiskt jämställda, och eljest en, proportionerligt avpassad efter moderns och faderns levnadsvillkor.

Lagen ger i regeln modern *vårdnaden* om barnet. I begreppet "vårdnad" ingår rätten och plikten att ha omsorg om barnets person och att företräda det utåt i avseende på personliga angelägenheter.

Underhållsskyldigheten, vilken icke innefattas i vårdnaden, åligger båda föräldrarna och skall av dem fullgöras efter varderas förmåga. Så lämnas

hopp. Under kriget bäres man på en våg av självuppgifring och entusiasm, och det är från kammen av denna våg, som vi kunna skåda "Löftets land". Detta är ett verkligt land, icke en Fata Morgana, och om vi äro nere i dalen mellan två höga vägar, en dal av missträningar, förlorade illusioner, så skola barnen, ungdomen stiga upp på nästa våg... Vägen uppåt — Kristi väg — kallades den i kyrkans första dagar — är den enda väg, som leder uppåt, men religionen kan icke *läras*, den måste växa ifrån, framkallas, utvecklas genom personliga föredömen. Vilja vi därför inverka på den kommande generationen, så sker det icke genom att lära utan genom att leva Kristendom.

ge modern har vårdnaden om barnet, anses hon dock härmed fullgöra sin skyldighet, och hon kan ej åläggas att även utgiva kontant bidrag. Kostnaderna för barnets uppehälle och uppfostning komma därför att påvila fadern. Det utomäktenskapliga barnet har rätt till underhåll minst i femton, högst i aderton år. Om dess anlag och omständigheterna därtill föranleda, kan det dock göra anspråk på en högre utbildning, även om den skulle komma att sträcka sig utöver den nyss angivna åldersgränsen.

Slutligen är att märka, att underhållsskyldigheten fortbestår även sedan barnet hunnit vuxen ålder, om det genom sjukdom eller liknande är oförmöget att självt försörja sig och icke har någon närmare försörjningspliktig, t. ex. make, att lita sig till.

Det är, som synes, en betydande ekonomisk börda som i form av underhållsskyldighet påvilas fäderna till utomäktenskapliga barn.

Det framstår också för många av dem som synnerligen angeläget att befria sig från denna börda, och en utväg har även hittats i 1917 års lag om adoption.

Genom adoption övergår nämligen de naturliga föräldrarnas rättigheter och skyldigheter på adoptivföräldrarna.

Om man undersöker de stora tidningarnes annonspalter, skall man där finna talrika annonser om adoption. Det är föräldrar, som mot en kontant gottgörelse av några tusen kronor vilja köpa in sina utomäktenskapliga barn i andras hem, och personer som mot en summa i ett för allt äro villiga att adoptera sådana barn.

Denna trafik, vilken är så omfattande, att man givit den beteckningen "Handeln med småbarn", synes ägnad att ingiva de största farhågor med hänsyn till de adopterade barnens öde. Genom adoptionen få barnen nämligen de äkta barnens ställning, och deras värd övervakas icke av myndigheterna i annan mån än vad fallet är med den sistnämnda kategorien barn. Icke adopterade, utomäktenskapliga barn stå däremot under övervakande av den barnavårdsman som förordnas för varje sådant barn, och i tillämpliga fall av fosterbarnsinspektionen. Ännu en orsak till oro har man velat se i det förhållandet att adoptivföräldrarna gottgöras med en rätt avsevärd summa i ett för allt. Man tänker på de upprörande skildringarne om gängna tiders ånglamakeri.

Dess bättre vill det synas, som om verklig anledning till oro icke skulle förefinnas, detta dock under förutsättning att de säkerhetsåtgärder, lagstiftningen vidtagit för att skydda det adopterade barnet, verkligen komma till användning. Vi skola här nedan redogöra för dem och begränsa oss därvid till de bestämmelser, som hava tillämpning på utomäktenskapliga barn, som i spåd ålder bortadopterats.

Adoption är icke en handling, som kan ske i skymundan och under godtyckliga former. Lagen fordrar ifråga om adoption av utomäktenskapliga barn, att den som har vårdnaden

om barnet, d. v. s. modern, skall lämna sitt medgivande. Fadern bör höras om saken, men har ingen beslutanderätt. Adoptanten, den person som skall adoptera barnet, måste ingiva ansökan därom till domstolen i den ort, där han har sitt hemvist, och rätten lämnar icke sitt tillstånd med mindre det visas att de i lagen uppställda förutsättningarna äro förhanden. Adoptanten, som måste hava fyllt 25 år, skall sålunda genom intyg styrka sin lämplighet för uppgiften, han får ej hava egna bröststärningar och ekonomisk vinst får ej vara huvudmotivet för ansökningen. Är han gifft måste andre makten ställa sig som medadoptant. Slutligen föreskrives, att domstolen vid sitt beslut framför allt skall taga hänsyn till *barnets bästa*. För att vinningslystnaden skall få så litet spelrum som möjligt, äger rätten befogenhet att, om så anses skäligt, bestämma, att det av barnets föräldrar lämnade kontanta vederlaget skall placeras i bank och på sådana villkor, att det verkligen kommer barnet och icke adoptanten till godo. Det finns ännu en bestämmelse som riktar sig mot ett befarat ånglamakeri: Under det att barnet har arvsrätt efter adoptivföräldrarna, hava dessa i regel icke arvsrätt efter adoptivbarnet.

Adoptivföräldrarna träda gent emot barnet, i stort sett, i de naturliga föräldrarnes ställe. De hava sålunda vårdnaden och utöva föräldramyndigheten. Underhålls- och uppfostningsskyldigheten åligger också dem. Genom barnets bortadopterande kan sålunda en välsituerad barnafader ganska lätt befria sig från den betydande försörjningsbörda, som eljes skulle ålegat honom. Att just detta motiv ligger bakom ett stort antal av de nu så talrika adoptionerna är höjt över varje tvivel. Det finns dock förhållanden, som åter kunna göra den naturliga barnafadern underhållsskyldig gent emot barnet, nämligen om adoptivföräldrarna icke ensamma förmå bära försörjningsbördan eller om adoptivförhållandet hävas.

En adoption kan hävas, om adoptanten och det myndiga adoptivbarnet äro ense därom, om adoptanten befinnes olämplig för uppgiften, om barnet grovt förgår sig mot adoptivföräldrarna eller om det för barnet är av synnerlig betydelse att åter inträda i förhållandet till de naturliga släktingarne. För ett hävande av adoption kräves domstolsbeslut.

Som av ovanstående framgår har lagstiftningen gjort sitt bästa för att skydda de utomäktenskapliga barnen för de faror, som kunna tänkas innesluta i adoptionen.

Om dessa säkerhetsåtgärder äro effektiva låter sig för utomstående svårigen bedöma. En i saken synnerligen initierad kvinnlig barnavårdsman har som sin åsikt uttalat, att det i allmänhet är till fördel för det utomäktenskapliga barnet att upptagas som eget barn i ett verkligt hem och få sin fostran därinom. I regel utvecklar sig ett hjärtligt förhållande mellan adoptivföräldrare och det främmande barnet till ömsesidig lycka för båda parterna.

Det finnes dock bland de av adoptionen berörda personerna en, som är värd beklagande — den naturliga modern. I en del fall händer väl att hon med lätt hjärta lämnar ifrån sig det barn, som synes henne ovälkom-

met, men för de flesta mödrar måste det vara ett lidande att skilja sig från sitt barn så fullständigt som fallet är vid en adoption. Avgörandet ligger i moderns hand. Varför ger hon sitt medgivande? Kanske bringar hon det tunga offeret därför att barnets egen fördel synes påkalla det. Men oftast är det nog ett av kärleken påverkat hänsynstagande till barnafaderns önskan att på det lättaste, billigaste och effektivaste sättet reda upp "en ledsam affär".

Dolda krafter.

Det finns mera mellan himmel och jord — — —

En fransman, M. Coué, verksam som nervspecialist, ehuru icke läkare, tillämpar i sin praktik en ny läkemetod, medels vilken han bevisligen ernått utomordentligt goda resultat även i sådana fall, som ansetts obotliga.

Att det icke är fråga om en humbugsmakare och charlatan visas av det erkännande han rönt från auktoritativt läkarehåll. För någon tid sedan besökte han London och höll en rad föreläsningar i Essex Hall. Han föreställdes därvid för det fulltaliga, representativa auditoriet av engelske konungens livmedikus, sir A. D. Fripp, vilken garanterade hans vederhäftighet.

M. Coué förestår sedan många år en av honom i Nancy upprättad psykisk klinik, där otaliga sjuklingar återvunnit hälsa och levnadsmod. Han begagnar sig i sin verksamhet av *suggestion* och *auto-suggestion*. Suggestion är när en person inger en annan en viss bestämd föreställning — så stark att den får karaktär av övertygelse. Auto-suggestion är, när man *själv* inger sig en sådan föreställning.

M. Coué fäster uppmärksamheten på tre sakförhållanden, som hans verksamhet klarlagt för honom.

Det första är: En idé, på vilken vår uppmärksamhet av sig själv inriktas, och vilken helt upptager oss, blir en auto-suggestion, en trosvis övertygelse, vilken oemotståndligt förverkligas.

Sakförhållandet nummer två är: Har en idé känslan, fantasien till bundsförvant, skall den sannolikt förverkligas.

Och slutligen säger M. Coué: I fall en idé, en önskan, om än så stark, mötes av vårt eget tvivel, är den dömd till undergång. Ju starkare vi önska, desto starkare blir tvivlet, och tvivlet segrar.

Den som säger: Jag vill det av hela min själ, men jag kan det inte, *måste* misslyckas. Ju mer han anstränger sin vilja, desto starkare blir också tvivlet, övertygelsen, men jag kan inte.

Nyborjaren på cykeln tänker: Jag skall akta mig för att köra i diket, men jag gör det nog. Och han gör det! — En ung skådespelare, som skall säga sin första replik på scenen tänker: "Måtte jag inte missa mig! Fast jag gör det naturligtvis!" I det avgörande ögonblicket kastar han också om orden just så som han fruktat.

Om fantasien, och viljan på detta sätt stå i strid mot varandra, säger

met, men för de flesta mödrar måste det vara ett lidande att skilja sig från sitt barn så fullständigt som fallet är vid en adoption. Avgörandet ligger i moderns hand. Varför ger hon sitt medgivande? Kanske bringar hon det tunga offeret därför att barnets egen fördel synes påkalla det. Men oftast är det nog ett av kärleken påverkat hänsynstagande till barnafaderns önskan att på det lättaste, billigaste och effektivaste sättet reda upp "en ledsam affär".

M. Coué, skall fantasien som den starkaste kraften ovillkorligen avgå med segern.

Det är icke sin viljekraft människan behöver uppfostra och stärka, påstår M. Coué, utan fantasien, vilken är en av personlighetens djupaste och mäktigaste krafter, stående i närmaste förbindelse med vårt "undermedvetande".

Människans undermedvetande, tills den allra senaste tiden endast ett djärvt, nästan väl fantastiskt antagande, som man tillgrep närmast för att kunna förklara eljes oförklarliga fenomen, börjar nu bliva något som vetenskapen verkligen räknar med. Undermedvetandet, vilket ligger bakom vårt dagsmedvetande, synes vara ingenting mindre än sätet för vår moraliska känsla, vårdaren av vår hälsa, utformaren av vårt öde!

Man kan lämpligen tänka sig undermedvetandet som ett väsende, en genius, utrustad med övermänsklig kraft och intelligens, men som också är bekajad med en viss nyckfullhet och ibland kan tillåta sig de dumaste streck.

Det är detta hemlighetsfulla väsende, som, när vi efter oerhörda ansträngningar uppgivit allt hopp om att i minnet kunna leta reda på ett bortglömt nämn, ett ord, en siffra, eller var vi gömt en nyckel, ett papper el. dyl., en stund senare och när vi tänka på något helt annat skämtsam viskar oss svaret i örat. — Vem av oss har icke varit med härom och därvid, överraskad och i känslan av att hjälp från ett främmande håll lämnats, tänkt: "Ja, men detta är då bra märkvärdigt!" — Det är undermedvetandet, som väcker oss på morgonen punktligt på det klockslag vi med fingerknogen knackat in i pannan, och som med något, liknande en vänlig påstötning, erinrar oss om saker och ting, som vi ålagts eller lovat att utträtta, men som vårt glömska dagsmedvetande fullständigt förgätit.

Det har genom hypnotiska experiment letts i bevis, att undermedvetandet upptager och in i minsta detalj bevarar allt vad en människa under sitt liv hört, sett, lärt, tänkt och känt, även sådant som dagsmedvetandet icke uppfattat eller också glömt bort. En okunnig fransk arbetarehustru, som försatts i hypnotisk sömn, överraskade de i seancen deltagande vetenskapsmännen med att felfritt läsa upp en lärd avhandling på ett av de döda språken. Den anställda undersökningen gav vid handen, att hon i ungdomen tjänat hos en vetenskapsman, vilken hade för vana att läsa högt sina avhandlingar. Hon hade vid något tillfälle hört en sådan uppläsning och hennes undermedvetande roade sig nu med att vid seancen genom hennes mun återgiva det hörda.

Det är till detta undermedvetande M. Coué vänder sig vid sin behandling av de sjuka. Det är icke hypnotisering i vanlig bemärkelse, patientens fullständiga sövande och påtvingande av en befallning, utan behandlingen sker i vaket tillstånd. Den sjuke uppmanas att göra kropp och sinne passiva och överlämna sig åt sömnen. Under det han befinner sig i detta tillstånd, mellan sömn och

**SKANDINAVISKA
KREDITAKTIEBOLAGET**

GÖ. EBO. G. - S. OCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

EGNA FONDER KR. 182,000,000:—

Gotlgör å insatta medel
högsta gallande ränta

Telegramadress
"Kreditbolaget"

**I VARJE
SVENSKT HEM**

som vill följa
dagshandelserna
inom politikens,
handels, kon-
stens och littera-
turens område
**läser man
numera**

**GÖTEBORGS HANDELS-
OCH SJÖFARTS-TIDNING**

**Aktiebolaget
Nordiska Handelsbanken**

Stockholm. GÖTEBORG. Malmö.

EGNA FONDER: KR. 72,300,000:—

Fullständig bankrörelse.

Öppna
Sparkasseräkning

Södra Hamngatan 23. Östra Hamngatan 39,
GÖTEBORG

Sparkasse - Kreditiv

kan därvid utfärdas möjliggörande uttag
vid vilket som helst av
Svenska Handelsbankens
255 kontor.

Kvinnan och giftermålsbalken.

V.

Hushållsutgifter och hushållspengar.

Enligt lagens stadgande åligger det makarna att bereda familjen det underhåll, som med avseende å deras villkor må anses tillbörligt. I lagberedningens förklaring säges, att det av den äktenskapliga gemenskapen följer, att de båda makarna skola leva under lika förhållanden, även om deras tillgångar äro olika och deras tillskott till hushållet på grund därav äro olika stort. Denna likhet skall gälla icke blott de gemensamma behoven, föda, bostad, tjänare o. d., utan även värdera makens särskilda behov, d. v. s. kläder, tilodoseende av ideella krav, filantropiska intressen, utbildning av talanger och rekreation m. m. Den standard, efter vilken familjen skall leva, säger lagberedningen, skall beräknas med hänsyn till vad bägge makarna sammanlagt kunna antagas vara i stånd att prestera samt till makarnes ställning i övrigt men ock med beaktande av vad skälig sparsamhet och tanke på framtiden bjuda.

Komma vi så till hushållspengar, hittills så många husmodrars förtviflan. Under de senaste decennierna har det väl i alla världnade hem varit vanligt att husmodern icke behövt "be om vartenda öre" utan fått hushållspengar på bestämda tider och i bestämda poster.

Lagberedningen anser också denna ordning som den enda tillbörliga

vaka, är det, som läkaren talar med honom om hans säkra vederfående. Det beror helt och hållet på läkarens personlighet och det förtroende han inger, om den sålunda ingivna föreställningen skall kunna ombildas till en auto-suggestion, d. v. s. en troviss övertygelse att de hemlighetsfulla inre krafterna skola träda i funktion och återställa den fysiska och psykiska hälsan.

Det är icke nog att den sjuke säger "Jag vill tro!" Där ligger visserligen ett fast beslut, men även ett tvivel, som gör beslutet kraftlöst. Trollformeln skall lyda: "Jag tror!"

Man skall avkoppla viljan, förhålla sig passiv och giva undermedvetandet fria händer. M. Coué säger: "Under inflytandet av auto-suggestionen återställes det sjuka organet. Undermedvetandet som vet allt, känner även till vari sjukdomen består och hur den skall hävas." Han tillägger: "Vid kroniska sjukdomar måste auto-suggestionen ofta och med genomförd regelbundenhet upprepas."

Var och en kan utan främmande hjälp använda sig av denna läkemetod. Hemligheten är endast att kunna åstadkomma auto-suggestionen, den trovissa övertygelsen om vederfående. Vid dr Coués klinik är detta givetvis en ganska lätt sak, nykomna som se de helbredagjorda ha naturligtvis mycket lättare att tro än de som icke med egna ögon sett miraklen.

Bland de många vetenskapsmän, som undersökt den av Coué tillämpade metoden och vitsorda dess förträfflighet, är professor Charles Baudoin i Genève.

och säger: "Hustrun skall tillförsäkras möjlighet till självständig verksamhet särskilt å det område, som enligt sakens natur och hävdvunnen sed betraktas såsom företrädesvis henne vidkommande, d. v. s. bestyret med hemmet och barnen, den inre dagliga hushållningen. För att hon må kunna utöva en sådan verksamhet är det nödvändigt, att hon också har medel till de utgifter, som äro förenade därmed. Hänsynen till hustruns självständighet kräver vidare, att hon själv må kunna sörja för sina egna personliga behov. Även härtill bör hon alltså hava medel.

Makarna äro, som förut sagts, skyldiga att "var efter sin förmåga" genom penningar, arbete etc. bidra till familjens underhåll. Lämnar vad den ene maken har att tillskjuta icke tillgång till bestridande av utgifterna för hans särskilda behov och de utgifter hushållningen kräver, är andra maken pliktig att i lämpliga poster tillhandahålla erforderliga penningmedel.

Detta stadgande synes uteslutande till hustruns fördel. Det är ju rätt vanligt, att hustrun saknar kontanta inkomster och sålunda till den gemensamma hushållningen kan skänka endast sitt arbete. Hon anses under sådana förhållanden fullt berättigad att i lämpliga poster av mannen utbetomma medel såväl till hushållets som till sina egna personliga utgifter. Något särskilt gynnande av kvinnan ligger dock ej i denna föreskrift. Den har nämligen även sin tillämpning när det är hustrun, som har de kontanta inkomsterna och mannen t. ex. genom arbetslöshet eller dylikt är utan förtjänst. Hustrun får då ensam vidkännas kostnaderna för hemmet liksom för mannens personliga behov.

Angående hushållspengarnes utbetalande säger lagberedningen att de böra lämnas för icke alltför korta tidsperioder, helst kvartal eller två månader, detta dock under förutsättning att den bidragsskyldige maken är i tillfälle att på en gång utbetala så stora belopp.

För den ene makens rätt att av den andre utbetomma penningar till hushållningen finnes en inskränkning, gällande för sådant fall att den ifrågavarande maken visat oförmåga att handhava medel.

Lagen stadgar vidare, att den make, som gör sig skyldig till uppenbar försummelse av sin hushållsplikt, kan av andra maken instämmas för domstol och av denna åläggas att fullgöra sina skyldigheter. Sådant av domstol utdömt bidrag kan uttagas såväl genom utmätning i egendom som genom "införsel" i avlöning. I sistnämnda fall åläggas arbetsgivaren att innehålla det ifrågavarande beloppet i den bidragsskyldiges avlöning.

Om den ene maken under ett kalenderår haft utgifter, som uppenbarligen överstigit vad som egentligen skulle kommit på hans andel, äger han rätt att av den andre maken utfå ersättning för vad han sålunda utlagat för mycket. Om ej godvillig uppgörelse ernås, kan ärendet dragas inför domstol. Detta måste dock ske inom ett år efter kalenderårets utgång.

En annan viktig omständighet bör även omnämnas, nämligen den att en var av makarna är berättigad "att för

**En underskattad
gärning.**

För Kvinnornas Tidning av
Eva Udd.

Jag har en sådan lust att bli barnmorska, är det manne mycket svårt att vinna inträde på anstalten?

Den frågande är en 22-årig flicka med ett ljust, burrigt hår, fina drag och en drömmande blick i de blåa ögonen.

Den svarande är 36 år, har arbetat inom yrket i 10 år och har intet kvar av det drömmeri (som eventuellt fanns där vid 22 år) i sina lugna klara grå ögon och rösten är en aning ironiskt torr då hon säger:

Varför har ni sådan lust för det? Är det för att ni tycker om att i fantasien se er själv stå som en ängel vid sjukbäddarna? Eller är det för att ni tror er därmed finna ett gott levebröd? Är det för det förstnämnda, så vill jag säga er, att också en ängel i mänsklig gestalt blir trött av för mycket nattvak och att verkligheten nästan aldrig motsvarar drömmen. Är det för levebrödet, så kan ni med all säkerhet icke välja ett yrke som ger er mindre. Allegoriskt sett får ni sitta där i en torftig stuga i en torftig omgivning och knappa på en brödkant i hela ert liv, ty längre kommer ni aldrig.

En barnmorska har icke de ringaste chanser att arbeta sig upp, hon må vara aldrig så duglig, så pliktrogen, och självuppoftande, så kommer hon dock aldrig längre än till den ynkligt låga, lagliga lönen och ett, efter år av oförtviltigt arbete, hägrande ålderstillvägg av cirka 100 kronor om året. Hon kan, med små fordringar på livet, hålla svälten borta, men icke mera, och hon kan, också på ålderdomen hålla svälten borta genom en liten pension som kan tillåta henne att blygsamt leva och i ro pyssla om de krämpor av gift och annat som hon i arbetets dagar ådragit sig genom åkturer i ur och skur. Men är detta ett liv för den unga, som står tveksam vid vägskalet, som har förutsättningar att låta sin energi och arbetsförmåga bära sig framåt, som är värt att ägna sig åt? Jag tillåter mig här att citera några ord ur Kvinnornas Tidning, artikel "5,970 eller 2,561" i nummer 2. De lyda: "Även för en kvinna bör erkännandet i arbetet, framgången, den högre sociala ställningen ha sin betydelse".

Men vad tänka de väl på, alla dessa unga, som översvämma barnbörds-husen med sina ansökningar? Ha väl de flesta av dem någon aning om vilket oerhört ansvarsfullt, krävande arbete de ägna sig åt? Och hava de väl gjort klart för sig vad detta arbete i framtiden bjuder dem? Förvisso icke! Kanske hava de hört genom bekanta och bekantas bekanta, att det finnes barnmorskor i städerna, som uppbära svidnande honorar? I så fall äro dessa så försvinnande

den dagliga hushållningen eller barnens upfostran med förpliktande verkan jämväl för den andre maken ingå sådana rättshandlingar, som sedvanligen företagas för dessa ändamål". De avtal den ene maken träffar och de skulder han för detta ändamål gör, äro sålunda bindande även för den andre maken. De skulder den ene maken gör för sina egna behov, t. ex. inköp av kläder, komma där emot icke att påvåla den andre maken.

få, att det icke lönar sig taga dem med i räkningen. Huvudparten av barnmorskorna hamna på rama landsbygden, ofta nog motvilligt mottagna av kommunalhämmen, och deras liv förflyter som förut sagts, utan förhoppningar och utan äregirighet. Därtill kommer att i en del socknar och avkrokar barnmorskan ännu i våra dagar anses överflödig. En gammal gumma, av socknens egna, sköter saken lika bra anses det och kanske bidrager detta till att arvoden för barnmorskans hjälp på många håll ha satts så lågt som till 5 kronor för mindre bemedlade, övriga 10 å 15 kronor.

Arbetet i och för sig, är dock, det vill jag gärna betona, något stortartat, uppofrande och förädlade för dem som anamma det rätt, och trots de ibland nästan oöverbärliga svårigheter det medför att bevara det "antiseptiska samvetet" i en del av landets snuskvrår. Småfolket göra sig lustiga över barnmorskans överdrivna noggrannhet, tacka vet jag då "gumman"! Men gör barnmorskan alltid sin plikt och söker att stillsamt förklara antiseptikens enklaste grund-sanningar så vinner hon nog med ären terräng, men det är också allt vad hon vinner. Och jag är fullt övertygad om att den nuvarande generationen av barnmorskor så gott som utan undantag, göra sin plikt, därtill fostrade, förberedda och utbildade av de mest utmärkte lärare och ledare, åtminstone vad Stockholms B. B. vidgär.

Men varför höja icke barnmorskorna sina röster? Är det falsk stolthet? Miljoner av kvinnor ha behövt, behöva och komma alltid att behöva barnmorskans hjälp, varför höjes icke yrket i nivå med det ansvar det medför, socialt och ekonomiskt? Tusentals barnmorskor leva under stort ekonomiskt betryck, det är detta som berövar dem mod och självtillit och göra deras röster stumma.

Och nu vill jag besvara den ljushärliga 22-åringens fråga, och alla andra som fundera på samma fråga, sålunda lämna icke in ansökan till B. B. förrän riksdagen änyo tagit barnmorskans lönefråga i övervägande. För samma tid och samma kostnad kan ni lära er något annat yrke som ger er tillfälle att stiga i graderna genom att visa er duglighet.

En kvinnlig nykterhetskurs

har under dagarna 27—29 jan. hållits i Göteborg. Som anordna. stod bl. a. Vita Bandets centralstyrelse i Stockholm och Förbudskvinnornas samarbetskommitté i Göteborg. Kurser, som räknade 250 deltagare, omfattade ett stort antal föreläsningar, berörande nykterhetsfrågan och även andra sociala spörsmål. Vi skola i kommande nummer dröja vid ett par av föredragen.

Personer, som icke själva äro med i nykterhetsrörelsen, tänka sig gärna nykterhetsvännerna som behärda, ensidiga, ofördragsamma människor, vilka finna ett särskilt nöje i att undanhålla andra ett med måtta använt njutningsmedel.

Referenten från Kv. T. fick vid kursen ett helt annat intryck.

Dessa kvinnor, vilka tillhörde alla klasser och alla åldrar, hade goda, kloka utseenden, vilka man kunde avläsa besinningsfullhet och vederhäftighet. I luften låg denna säregna stämning av harmoni, som vilar över en församling, kamratligt samstämd, värmd av samma intressen och gemensamt verksam i en osjälvisk idé-tjänst. Entusiasmen, som gav sig tillkänna, var religiöst betonad.

En vän i alla väder.

Den som först presenterade honom för mig var en gammal doktor hemma, mångårig vän i familjen. Han talade så berömmade om främlingens goda egenskaper, att fastän denna yttre var föga tilldragande vid första anblicken, man dock emottog honom åtminstone hövligt, även om det skedde utan entusiasm. Jag låg feberhet och matt av värmen på en chaiselongue, tunga ovädersmoin hängde djupt nere, luften var mättad med elektricitet och influensa och malaria stodo på lur, färdiga att kasta sig över det värnlösa offret. Men den förnämligt kylige främlingen påminde om furu- och granskog, där en frisk bäck risslade fram i skuggan, och förgät-mig-ej speglade sig i vattnet, och jag glömde hettan, oron, otåligheten och lyssnade till hans lugna stämma. Friska fläktar tycktes strömma från Nordanskog och vi slöto ett vänskapsförbund för livet.

Sedan dess har jag älskat honom; en underbar vän, som skänker styrka, livsmod, glädje. Troget följer han mig överallt, ingen morgon är fullkomlig utan hans väckande morgonhälsning. Jag minns en färd över Engelska kanalen, när vågorna slungat fartyget hit och dit som en boll; huvudet var hett, fötterna iskalla, och så dagades en grå, disig morgon och sakta kröpo vi upp i lä på Schelde. Ännu var allt miserabelt tills han blivit hämtad, och liksom med trolleri såg världen annorlunda ut. Blodet flöt lätt genom ådrorna, sjösjukans spöke jagades tillbaka i La Manche och frukosten smakade som nektar och ambrosia.

En natt i Rapide! Varje lem värker efter skakningen under hela natten, i öronen hamrar hjulens monotona rullning, jag är ruskig, olustig, och icke ens de första solstrålarna kunna förgäva glämligheten, men jag rycker upp mig med en väldig kraftanstängning, beviljar honom 3 minuters tēte-à-tēte, och livet får genast en annan färg, och solstrålarna dansa kring den gyllene St Petrus i Avignon. Jura ligger blånande som bakgrund åt Rhone och jag känner dagen som dag och livet som verkligt levande liv.

Och en kall vintermorgon, när man ligger i sin varma bädd, och snöstormar tjuta därute; man vet, hur det kan kännas som om ryggen vore naken, som om snökristallerna trängde tvärs genom kinderna och fötterna vadade i isvatten. Då gäller det, att vara honom trogen, att visa självövertunnelse, icke feg fruktan, icke veklig lättja, icke pjäskig rädsla utan ett raskt beslut, ett, tu, tre. Och med kraftig hand upp och ned, bröst och hals och rygg, armar, ben, tills det står som en ånga från den härligt varma kroppen, och den håller sig varm och käck hela dagen efter friktionen med den våta frotté-handduken.

A. C.

En engelsk tidning utfäste ett pris för den bästa definitionen på pengar. Följande definition tog priset: "En artikel som kan användas till entré överallt — utom till himlen, och som kan förskaffa oss allting — utom lycka".

**Kobbs
Thé**

är alltjämt
marknadens
förmästa

**Kerstin Lindahls
BLOMSTERAFFÄR**

Korsgatan 4, Telefon 8462
Rekommenderas!

**Tjänixen
på dixen!**

OBS!

De som intressera sig
för Kvinnornas Tidning
och vilja arbeta för dess
spridning torde meddela
sig med

Expeditionen av

KVINNORNAS TIDNING
Vallgatan 27, GÖTEBORG

Filtar

och handstickade

Vaddtäckan

såväl som maskinstickade
till platsens billigaste priser.

LISA HALLBÄCK

Vävnads- & vitvaruaffär,
26 Vallgatan 26.

BRÖDERNA EKMAN
Kyrkogatan 30
PÄLSGARNITYR,
alla prislägen.

Handarbetskurser.

Kurser i konstnömdnad och fransk linnesöm gives av fröken M. Persson, Vasagatan 17, Göteborg. Vår expert på handarbeten, som gjorde en titt upp i atelieren kom tillbaka förtjust över vad hon sett. Det var en helt ny stil i fråga om linnesömdnad, enkel, konstnärlig och mycket vacker, något verkligen värt att lära, särskilt för de unga damer som tänka på sin utstyrel.

Birgittaskolan i Göteborg, Östra Hamngatan 39, som därefter besöktes, står nu åter under gemensam konstnärlig ledning med Birgittaskolan i Stockholm. De här anordnade kurserna omfatta bl. a. klädsömdnad, varvid eleverna syna sina egna kläder, samt hushålls- och konstvävning med huvudvikten lagd på vackra och konstnärliga saker, vilka icke kräva alltför mycket arbete.

Offentliga nöjen.

Stora Teatern

varje afton kl. 8:
Dödstarantellan.
 Pantomin i 7 bilder av Julius Bittner.
Bröllopsdagen.
 Sångspel i 1 akt av Leo Fall.
Micarême.
 Opera i 1 akt av Jan Brandts-Buys.

Lorensbergsteatern.

Tisdagen den 7 febr. Premiär:
Romeo och Julia.

Nya Teatern.

Varje afton 7,30 (utom dagarna 6-8)
BARKEN MARGARETA.

PALLADIUM

Göteborgs största och mest populära filmteater

De förnämsta programmen från världens största filminstitut och alltid den mest konstnärligt utförda musik

Litteratur.

Anna Lenah Elgström: Martha och Maria (A. B. Bonniers förlag).

Det förefaller nästan otroligt att det redan är mer än ett decennium sedan Anna Lenah Elgström debuterade med sitt märkliga novellarbete: Gåster och främlingar. Sällan har väl ett förlingsverk mottagits med så odelad berömmelse — för att finna en jämförelse under senare år måste man kanske snarast peka på Selma Lagerlöfs Gösta Berling. Man minnes ännu som om det skett i går, hur den unga författarinnan hälsades som en ny och betydande kraft i vår litteratur. Och likväl ligga redan många händelserika år och många nya böcker av hennes hand — emellan denna första stora seger och hennes nu senast utkomna bok. Martha och Maria. Men under allt detta har dock den intensiva, poetiskt mogna diktindividualitet som mötte i Gåster och främlingar väsentligen förblivit densamma. Även i Martha och Maria vibrera språket, tankegången, själva tonfallet över ordens brusande, stundom nästan allt för rika flöde av det hemlighetsfulla suggererande liv, endast det kan få, som har sitt utlopp ur ett överfyllt människosinne. Skillnaden är blott att intensiteten är större, att flödet har ett ännu kraftigare lopp. Ären, som ligga emellan, de svåra, prövande, desillusionerande åren ha ej gått sparlöst förbi.

Själva inledningsnovellen, Elfenbensnidaren, följer en art av självbekännelse härom. Ämnet behandlar en konstnär, en elfenbensnidare, som innesluten i sin höga, svala skönhetsvärld skapat sköna bilder för människorna att dyrka. Men en dag kommer katastrofen in i hans liv, visande honom den nakna, ovissa, ödeshotande verklighet, vari människorna leva. Från det ögonblick han skådade ned i dess skumma svalg, vari tusen sinom tusen ropa efter kärlek och medkänsla med sin tillvaro undergår han en genomgripande förvandling. Liksom den helige Franciscus av Assisi stannar mitt i dansens virvlar, skälvanande av sällsam och djup rörelse inför den inre stämman, som plötsligt anvisar honom hans framtida väg, helgonets, så vänder sig efter denna dag elfenbensnidaren bort från skönhets abstrakta värld till kärlekens och livets.

Detta är den röda tråden i Anna Lenah Elgströms senaste novellsamling. Kärnan formar sig i dess centralnovell, Marthas del, där den gamla fina bibliska legenden om Martha och Maria finner en ny tolkning. Med en i vår moderna litteratur ovanlig förståelse för den arbetandes lott stanna sympatierna här på Marthas sida. Martha, som ej vill bli salig, så länge en mänsklig varelse ännu gråter! Martha, som fått alla de futtiga små, men ändock sällsamt stora tingen på sin lott. Martha, som dri-

Insändarnes spalt

Gatpojken som skolreformator.

Österrike som togvande i uppfostringsfrågor.

Uppfostrans syftemål är väl att göra oss dugliga för livet? Varför då taga som exempel ett folk, vilket som det österrikiska visat sig så föga dugligt på alla områden, både gentemot yttre fiender och i det inre återuppbyggandet? Vad som huvudsakligen fattats och ännu fattas detta folk är just en faktor, som nämndes i artikeln om "Det österrikiska experimentet", och detta är *Disciplin*. Är det icke för övrigt disciplinen som slappnat över allt just nu, i alla länder, hos alla folk? Den frihet, som vunnits av massorna är icke en lagbunden frihet, begränsad av *visa* lagar. Skola nu barnen "lyckliggöras" med samma laglösa "frihet", så Gud nåde de små stackarne. Skoldisciplinen må kosta på, multiplikationstabellen vara ett monster, årtalen små tortyrinstrument; de bringa ordning och metod i tankeförmågan, och vi, som nått mogen ålder, skulle vi nu tacka våra föräldrar, om de tillåtit oss draga omkring i gator och gränder och mer eller mindre uppfostrats oss själva? Är allt teoretiskt vetande onödigt? Kan någon nå upp till högre bildning och vetande, om alla de lägre trappstegen fela? Finns det icke tusentals enkla fakta, som man måste veta, för att bli en någorlunda brukbar medlem av mänskligheten; och dessa fakta, om barnen icke råka möta dem på sina dagliga strövtåg, skola de då ignoreras?

Där finns kanske skäl, varför undervisningen just i Österrike nödvändigtvis måste bedrivas mer eller mindre på det nämnda sättet, och det är den ytterliga fattigdomen i alla folkklasser, brist på böcker, på undervisningsmateriel. Bland krigsbarnen i Sverige såg jag en liten 10-åring från Wien, som till en professor. Han hade sina skolböcker med för att "inte glömma, vad han lärt!" men aldrig har jag sett böcker i ett sådant tillstånd. De kunde knappast kallas böcker; smutsiga, sönderrivna, många blad saknades o. s. v. och orsaken? Det var för dyrt att köpa böcker, han hade aldrig lärt att taga vara på dem,

ven av sin plikt, lämna öknerna, där Maria dröjer kvar, drömmande sig bort i dess oändliga frid, lämna den för att gå in i den myllrande staden och mätta och trösta de hungriga och bedrövade.

Bakom skildringar av denna natur skönjer man onekligen en livsåskådning, som genom sitt djupa allvar och sin stora allmänmänsklighet inbjuder till eftertanke och respekt. Det fördras ett visst mod, att i en överestetiserad tid som vår bekänna plikten mot lidandet som livets högsta lycka och vishet. Och detta ej modfält såsom den som sträcker vapen, utan med det lugna, inåtvända jublet hos den som ser solen gnistra mot det blanka svärd, han anförtror segern i en ny och avgörande drabbning.

Det förefaller som om Anna Lenah Elgström i denna sin senaste novellsamling ryggat tillbaka till livets allra sista borg, mot dårskaper, kärlekslöshet, våld och förtryck — människosjälen. Hon visar i en rad noveller, varav samlingens slutnovell, Den sista mouchen, ur litterär och konstnärlig synpunkt torde stå högst, hur tålig, hur stark, hur segrande, även i undergången och döden, människan kan vara, blott hon i det innersta och väsentligaste är överens. ' sig själv. Intet kan vara mera missvisande än att stämpla författarinnan till dessa noveller som en livets pessimist. Hon förkunnar ju ständigt seger. Segern sådan den slutligen triumferande omstrålar madame Jehanne de Retz i Den sista novellen, då denna, efter en martyrs liv, går aristokratens ädelt lugna och stolta gång mot bödelensdöden,

S. L.

Inför anmälan: Ivan Oljelund: Med stort G. (Tidens förlag.)

och så redde man sig utan. Barnet var okunnigt och förvildat till en förfärande grad. Jag råkade också en ung student. Även hos honom var allmänvetandet ganska begränsat. T. o. m. när det handlade om enkla fakta, och även han klagade över den stora bristen på böcker och deras höga pris, så väl som bristen på annat undervisningsmateriel inom alla läroanstalter. Men bör man taga sådana abnorma förhållanden och därur framgångna verkningar som utgångspunkt för att reformera varje uppfostrings- och undervisningssystem? *Träningen till arbete*, nämner artikeln författare, som en annan faktor; det *ordnade* arbetet, där man går framåt steg för steg; det logiska tänkandet, som lär förhållandet mellan orsak och verkan; och så arbetet utfört i en omgivning, som låter den unga hjärnan arbeta i ro, tillåter medvetandet att koncentrera sig utan att avlänkas av varje ögonblick påträngande nya intryck och utan att hjärnan onödigt tröttnas. På gatan kan icke finnas koncentration i undervisningen.

Ingen undervisning bör vara ensidig, man bör ju "det ena göra och det andra icke låta", och naturligtvis tillämpar man i alla länder, så vitt tillräddigt är, åskådningsundervisningen, men den kan aldrig ensam bli tillfyllest. Ingen lärare är väl en sådan fossil, att han icke griper tillfället och nyttjar dagens företeelser som undervisningsmateriel, t. ex. en solförmörkelse, vårdagjämningen, Amundsens vid Sydpolen, explosionen i Oppau o. s. v., men då är tillfälle att ge lärjungarna något att lägga en grundval med, varpå de sedan själva kunna bygga vidare. Om däremot 10 barn ut på gatan upptäcka 10 olika föremål, som de vilja ha förklarade, hurudan kan den förklaring bli? Ingen barnafysik, intet ungt nervsystem skulle i längden kunna uthärda dessa massor av nya intryck, för att nu inte tala om den arme läraren eller lärarinnan. Har väl någon tänkt på, vilka fordringar ett sådant undervisnings-"system" som det nämnda skulle ställa på *deras nerver*?

A. R.

Apropos "GOD START".

Då undertecknad i nr 4 av Kvinnornas Tidning läste uppsatsen med ovanstående rubrik slog det mig, hur olika vi mödrar i vår blinda egoism se samma sak.

Jag har ingen pojke — men fyra rara flickor, och har ock ett litet inlägg att göra vis å vis brådmogna förbindelser — från min synpunkt. — Mitt hopp är, att mina döttrar, innan de event. gifta sig, skola vara rustade så, att de ordentligt kunna försörja sig själva.

Dels är det deras plikt nu, när kvinnan går bredvid mannen, ej bakom honom, och dels kan ett oblikt öde ställa det så, att de, även som gifta, måste draga sitt strå till stacken, och då torde det vara gott, att kunna arbeta på redan prövad bana. Vidare är det min önskan, att då det gäller förströelser, av vilka slag det vara må, var och en betalar för sig. *Ska'*

Göteborgs Hvitvaruaffär
 Specialaffär för Damunderkläder.
 OBS! KYRKO GATAN 15 OBS!

vi vara likställda så *ska'* vi. Numera anses det ju också just att själv klara sina biljetter, i min ungdom blev man alltid "bjuden" — det var inte alltid roligt. — Min ena flicka har gått ett år på seminarium och har visat stort intresse för studier, det enda, som jag hittills märkt, att hon verkligen gått upp i, och jag har hyst det hoppet, att hon som lärarinna skulle ha sin bana given.

Nu ha hon träffat en ung man, som har en annan mening om hennes framtid. — Hon skall gifta sig med honom — om en 6-8 år. Själva kan han knappast försörja sig ännu; han har dock dristat sig att tala kärlekens ord till denna ungdom, som ej ännu trätt ut i livet med ena foten. — Följderna: ohåg för läsningen, allting motigt i skolan, studietiden för lång etc. och därefter naturligtvis en grämande längtan till denna pojke, som, då han verkligen blir en man, istånd att bilda ett hem, blivit så hjärtans ked vid sin långa oförnuftiga förbindelse, att han vänder sig åt annat håll. Under tiden har han kanske gjort obotlig skada med sitt omogna ingripande i en ung människas öde. — En bön till Er, mödrar till pojkar, som i allt för god tid vilja uppträda som män, tillhåll dem, att försöka våra flickor från dåraktiga giftermålsbud, försök få dem betrakta sina kvinnliga vänner som goda kamrater, bed dem undvika den förkastliga flirten — bed dem utveckla sig själva och mogna — och låta flickorna göra så med.

Nog hinna de binda sig. Vi äldre veta ju så innerligen väl, att äktenskapet, även i allra lyckligaste fall, icke är den dans på rosor man drömde om. Låt oss lära de unga, att vara *verkligt unga* så länge som möjligt och lära dem, att med löften följer ansvar, som de oefarna ju ej kunna ana.

Mamma till fyra flickor.

Tonen.

Hur den goda tonen i vårt samhällsliv delvis försvunnit, hur litet hänsyn vi visa våra medmänniskor, allt detta har signaturen H-t H-n skildrat i sina artiklar i Kvinnornas Tidning, och vi nödgas tyvärr erkänna, att förf. har rätt.

Var ligger felet? Äro vi själva utan skuld? Skulle vi icke vid många tillfällen kunnat gripa in för att förbättra tonen, men underlåtit det och ögonblicket därefter plågats av medvetandet, att vi försummat en skyldighet? Icke ens de präktigaste människor kunna här helt taga sig fria. Också hos dem kan finnas denna tröghet i tänkandet, vilken, även när viljan är god, omöjliggör ett raskt ingripande. Detta är beklagligt, men dock förklarligt i situationer, som man på förhand icke kunnat beräkna

Mademoiselle Exe.

Av

LANOE FALCONER.

Översättning för denna tidning av — e. —.

(6)

Då de gingo förbi det lilla postkontoret i byn, kom postmästarens dotter springande ut med ett brev i handen.

"Jag ber om ursäkt, miss, för att jag besvärar", sade hon till Evelyn, "men var snäll och se, om detta möjligt kan vara till någon på herrgården. Det är ett sådant konstigt namn, vi kan varken läsa eller uttala det."

Evelyn tog brevet från henne. Det tunna kuvertet var betäckt med utländska och engelska frimärken, och många olika adresser, alla överstruken utom den sista.

"Det är inte till någon som jag känner", sade Evelyn efter en blick på det besynnerliga namnet, vilket var allt som fanns kvar av den ursprungliga adressen.

"Ursäkt", sade mademoiselle Exe, "det är till mig."

Hon sträckte fram handen, och Evelyn lade naturligtvis genast brevet däri. Mademoiselle Exe stack det i fickan, postmästarflickan drog sig tillbaka, nöjd och belåten, och de två damerna fortsatte sin väg under tystnad. Om mademoiselle Exe's tankar sysselsatte sig med brevet inre, så voro Evelyns icke mindre sysselsatta med det yttre, ty hon hade sett nog för att vara absolut säker på, att vad det mystiska namnet än var, hade det icke den avlägsnaste likhet med Exe.

III.

Det var väl, att Mrs Merrington icke fick se detta brev, ty hon var redan förut ganska upprörd genom Mrs Barnes insinuationer. Under hela färden hem i vagnen grubblade hon över den nya guvernanten och eftermiddagen anförtrödde hon sina bekymmer åt Mrs Merrington, som på sitt vanliga, föga ortodoxa sätt, tog saken lätt.

"Åh, nonsens! Om hon sköter sitt arbete ordentligt, så gör jag en konst-

KAMINER
 alla slag.
 Reparationer utföras.
 Tel. 247.
 Aktiebolaget
Göteborgs Verkstads Exposition
 Skeppsbron 2.

HVAR 8 DAG

"en verkligt förstklassig illustrerad tidskrift — — —"

"— med gedigen och fint kuliverad ton — — —"

SÄGER DAGSPRESSEN

Bör ej saknas i något svenskt hem!

PRENUMERERA Å NÄRMASTE POSTANSTALT ELLER BOKHANDELI

och då man liksom överrumplas av händelserna. Emellertid, äro vi bättre på vår vakt i situationer, som vi på förhand kunna överblicka?

Jag tänker på en särskild händelse. Nyligen bortgick i Göteborg en teaterdirektör, genom sin verksamhet, sin vänsällhet i utomordentlig grad värderad och omtyckt. Begravningsakten fick en ofantlig anslutning, men bland de många som med sin närvaro verkligen ville hedra den bortgångne vännen, den hjärtgoda människan, trängdes en hänsynlös skara, driven endast och allenast av den mest vulgära nyfikenhet, vilken tog sig synnerligen stötande uttryck —

— Ja, säger man, sådan är vår generation.

Huruudan den nästa blir beror i mycket stor utsträckning på oss själva. Låt oss ha detta i minne.

A. V. N.

Varför gå äktenskapen sönder?

frågades för ett par nummer sedan i diskussionsspalten. Här i all korthet en förklaring!

Mannen och kvinnan äro skapade

Anna Berggren & Co.
Modeaffär
 Victoriagatan 3. Tel. 5754.
REKOMMENDERAS.

Stort lager av färdigsydda UNDERKLÄDER.

Beställningar å all slags Linnesömnad mottages.

Vita och kulörta Herr Skjortor sys efter mått.

FRIBERG & ANDERSON

Kungsgårdsplatsen 1. Tel. 7235.

ihennes 'åsikter', isynnerhet som hon aldrig besvärar oss med dem. — Hör du, Evelyn, du är en snygg ungdom. Här har den olycksaliga Parry marscherat upp och ned i hallen hela eftermiddagen och piskat sina vader med ridspöet, och du hade inte sagt ett ord till honom om prästens bjudning."

"Vad i all världen vill han mig?" "En sak var, att han ville berättat att Cosmo Foxes kommer hem i morgon."

"Jag är mycket glad", sade Evelyn, mademoiselle Exe vill gärna lära känna Mrs Fox."

Mrs Merrington beslöt vända sig till sin syster, och skrev till henne dagen därpå för att be om närmare underrättelser och lugnande försäkringar rörande mademoiselle Exe och hennes historia. Svaret kom med omgående och var något sötsurt i tonen.

"Jag är inte alls förvånad", skrev lady Caroline, "att höra, det er ytterligt högkyrkliga kyrkoherde och hans trångbröstad gemål icke äro nöjda med mademoiselle Exe, som

Kristallklara

bli glasen vid diskningen, om Ni löser upp en smula Tomtens Tvåttpulver i diskvatten.

för varandra, för äktenskapet. Sunda förnuftet bjuder då, att de uppfostras för *varandra*. Men så sker icke! Flickan uppfostras av modern på ensidigt kvinnomanér, som skulle hon leva sitt liv uteslutande bland kvinnor. Gossen uppfostras av fadern på ensidigt mannasätt, som skulle han leva sitt liv uteslutande bland män. När de sedan som vuxna förenas i äktenskapet, äro de stämde i olika tonarter och disharmonien är given. Fadern skall uppfostra dottern för mannen, modern sonen för kvinnan! Ty det är med och för varandra mannen och kvinnan skola leva.

Göran.

MISSTAGET.

Professorn infann sig i föreläsningssalen, ivrigt sökande i alla sina fickor och började:

"Mina herrar, i dag har jag med mig ett särdeles intressant 'fall', nämligen en groda, som förmodligen dött av en sjukdom, som vi hittills aldrig iakttagit hos grodorna. Jag har här" — han genomskötte än en gång alla fickor, och slutligen kom i dagen ett litet paket, som innehöll en smörgås och ett hårdkokt ägg. Med glanslösa ögon stirrade professorn på sin frukost och sade:

"Men — jag har ju redan ätit min frukost!"

I varje bildat hem

i Västra Sverige

LÅSES

Göteborgs Morgonpost

jag anser för en enkel god kristen. Jag hoppas av hela mitt hjärta, att hon må lyckas neutralisera Mr Barnes till ytterligheter gående läror hos de kära barnen. För att nu svara på Mrs Barnes nedriga insinuationer, så är det ju helt klart att det dröjde något, innan mademoiselle återvann jämvikten efter att hava av sagt sig de påvliga villfarelserna, (jag önskar man kunde säga detssamma om Mr och Mrs Barnes) men efter hårda samvetsstrider, fann hon till slut en tillflykt i den italienska protestantiska kyrkan, som är mera renlärig än vår egen i många avseenden. Jag undrar, att inte hennes hår står på ända, när hon ser Mr Barnes spela sin komedi under gudstjänsten, med mässbake, skjorta, rökelse, korstecken, processioner med helgonbanér o. s. v., om han går på likadant nu, som när jag var hos er! — Skulle du emellertid inte vara nöjd med guvernanten, så låt mig bara veta det genast. Ingenting är lättare än att finna en plats för en så utmärkt person. Lady Castlemere skulle ta emot henne med uppräckt händer."

Efter att hava läst detta, kände

Något om lunginflammation.

För Kvinnornas Tidning av Röda-Korssyster.

Enligt en framstående läkares ut-sago "kunna vi vid den sjukdom, som här namnet lunginflammation, intet göra för, att påskynda en lycklig ut-gång, men vi kunna å andra sidan göra mycket för att förhindra en o-lycklig utgång."

Sjukdomen orsakas vanligen av en sorts bakterier, kallade pneumokoc-ker. Då lunginflammationen till sin natur är sådan, att en förändring till det bättre eller sämre, till hälsa eller död sällan inträder förrän efter 7:de å 9:de dygnet, så har man dragit den slutsatsen, enligt ovan citerade läkare, att "bakterierna kämpa ursinnigt om herraväldet i kroppen så länge de or-ka, varefter de plötsligt sträcka vä-pen, besegrade av de vidriga förhål-landen vår kropp skapar åt dem". Som bekant söker alltid vår kropp själv bekämpa de sjukdomsalstrande bakterier som på en eller annan väg inkomma i densamma. Ovanstående läkare framhåller med bestämdhet "att vi hittills icke känna något medel som kan döda de fientliga bakte-rierna inuti lungan på kortare tid än kroppen själv förmår". Det är såle-des omöjligt att genom någon sorts behandling påskynda krisens inträde.

Vid värden av en sådan sjukdom som lunginflammationen får man allt-så ta sikte på att söka understödja kroppens egen strid mot dessa främ-mande inkräktare — pneumokockerna.

För förstälighetens skull måste vi då först erinra oss vad vi en gång fått lära oss vara lungornas uppgift: att ur luften upptaga syre och att avgiva kolsyra. Det kan på ett populärare sätt uttryckas sålunda: lungornas hu-vudsakliga uppgift består i att genom andningen värda blodet. Just denna deras speciella funktion försvaras el-ler omöjliggöres delvis vid en lungin-flammation. "Detta tillika med den svåra förgiftning av hela kroppen, som medföljer lunginflammationen är orsaken till dess farlighet".

Sjukdomen börjar ofta helt hastigt. Man känner sig illa sjuk, får hög fe-ber och ett stickande håll, vanligen i ryggen. Genom det starka illamäen-det drives den sjuke med eller mot sin vilja i säng. Tar man temperatu-ren skall man finna, att den gjort ett långt språng uppåt, vanligen till om-kring 40 grader och därutöver. På denna höga punkt, och utan näm-nvärd skillnad mellan morgon och kväll, håller sig nu febern en tid framåt, i allmänhet till det 7:de eller 9:de dygnet.

Det är klart att man, så fort en så allvarsam sjukdom som lunginflan-mation misstänkes, genast om möjligt tillkallar en läkare.

Meningen med dessa rader är allt-så icke att lära någon att på egen hand plåstra med sjukdomen — utan endast att i största korthet söka klar-göra denna karaktär, så att man bättre kan förstå både var faran lurar och hur läkarens föreskrifter böra ut-föras för att bli till största gagn för den sjuke.

Genom "hället" försvaras andnin-gen i hög grad. Alltid då andnöd fö-refinnes bör den sjuke placeras högt, d. v. s. i halvsittande ställning i sän-gen med ordentligt stöd bakom ryg-gen i form av fasta kudder eller med hjälp av s. k. sängstöd. (Köpes i väl-sorterad sjukvårdsaffär). Så även här! Genom denna halvsittande ställ-ning underlättas även upphostningen, som består av seg, vanligen rostfär-gat slem. Det är nödvändigt att ge-nom att ofta giva den sjuke heta drycker, t. ex. varmt Emservatten el-ler d:o honungsvatten, som löser slemmet, söka förhjälp honom till att "hosta upp" utan att det försäkras alltför intensiva smärtor. Ty ju hårdare han får "ta i" för att hosta, dess svårare plågor på grund av hället!

När läkaren kommer ordinerar han mestadels vätvärmande omslag över bröst och rygg på den sjuka sidan, eller heta grötter över "hället". För att dessa skola göra verklig nytta for-dras det dock ovillkorligen att de på-läggas med en viss sakkunskap. På-lägger man t. ex. vätvärmande omslag slarvigt så kan sjukdomen därigenom i hög grad förvärras och den sjukes liv äventyras. Ett dylikt omslag på-läggas efter konstens alla regler på följande sätt: en stor handduk viktes fyrdubbel, doppas i rumskallt vatten, urvriddes väl samt pålägges. Ett stycke vaxtaft, (s. k. Mose-tig-battist) som på alla sidor väl täcker den våta du-ken pålägges sedan och därpå ett stort stycke fetvadd (kallas även lasaräts-bomull). Omslaget fasthålls med ett litet, till lämplig bredd viket, lakan. Sitter inflammationen i lungspetsen lägges dessutom ett smalt likadant omslag över axeln. — Ett vätvärman-de omslag bytes morgon och kväll. Bäst att ha två dukar i bruk samti-digt, så att en är färdig att påläggas när den andra avtages.

Om man har känslig hud kan det hända att ett ofarligt, men genom stark kläda besvärande eksem upp-står. Detta förhindras om man vri-der upp duken i svag borsyrelösning i stället för i vatten.

Ett vätvärmande omslag skall, när den första kylan avgått, städse kän-nas behagligt varmt, och det skall, när det avtages på kvällen efter att ha på-lagts på morgonen kännas lika fuk-tigt. Har det torkat utvisar detta att omslaget blivit slarvigt pålagt, d. v. s. att luft kunnat tränga sig in.

Till heta grötter användes krossat linfrö, eller i nödfall grovt rågnmjöl. Mjölet kokas i vatten till en rätt tjock gröt, som tömms mitt på en tunn handduk och bredes ut något åt si-dorna med en kniv. Dukens kanter vikas över. Man måste vara kvick i vändningarna, så att inte gröten kall-nar under tillredningsproceduren. Men den får icke heller vara för varm. Bäst att prova mot sin egen kind att den icke bränns. Skräst är också att smörja stället där den skall ligga, d. v. s. över "hället", med litet

Vårtecknet.

Det första vårtecknet!

Positivmusik nerifrån gården — En medelålders grovt byggd karl av tvättakta svensk typ, fyrkantigt ansikte, rödaktigt kransskägg, borstigt ljusst hår under den luggslitna päls-mössan, bastanta kläder och träbot-tenkänger. Den rena rama prosan alltså! Och inte en enda unge som beundrande åhörare! Inte ett enda köksfönster öppnat de skyhöga husväggarna uppefter för att låta tonvägorna fritt välla in!

Vad tiderna förändras! Minns ni, som kunna se några tiotal år tillbaka i livet, den tidens positivvaler? Ita-lienaren under den stora toppiga filt-hatten, det bildsköna ansiktet, den bruna hyn, under vilken det eldiga blodet glödde, de blixtrande ögonen, som utbytte kärliga blickar med alla dessa av musikens toner och syd-ländingens mörka skönhet tjuvade nordiska kvinnor, som hängde fram-stupa i de öppnade köksfönstren, tot-alt glömska av puttrande kastruller, sopborstar och dammvippor?

Och minns ni hur vi ungdomar på väg från skolan hem till middagen plötsligt fångades av positivlåten in-ifrån en gård, hur vi pilsnabbt doko dit in och anslöts oss till den ungdom-liga åhörareskara, som redan samlats därinne. Ofrånande middagen och trotsigt tagande de hägrande conse-kuenserna av vår olydnad, en sjung-ande örfil, en ordentlig luggning av en beslutsam hand, styrde vi icke stegen hemåt utan följde positivspe-laren ur gård i gård. —

Kommer ni ihåg grönsiskan, som hoppade ut ur sin bur och efter att ett ögonblick ha lagt huvudet funder-samt på sned med näbbet plockade fram ett lyckobrev ur en låda. Och apan, som i plymagerad hatt och guld-smidd uniform larvade omkring på positivet eller från sin herres axel med sina små klotrunda, svarta, illis-tiga ögon hypnotiserade barnfloeken?

Minns ni hur förebrående vi titta-de uppåt köksfönstren, när de i pap-per inlindade kopparlantarne där-uppifrån icke föll tillräckligt tätt på gårdarnes kullerstenar, och minns ni hur vi, förhågade av musiken, apan och grönsiskan, till sist högtidligt skreda fram och lade vår enda ägan-de utsägligt dyrbara femöring som ett stort och uppriktigt tackoffer på positivlocket?

Vad betyder en äkta italienare, en apa, en grönsiska för våra dagars ungdom, som på biouken ser väl-

matolja, så att inte huden blir irrite-rad. Gröten håller värme ett par tim-mar högst, och måste sedan utbytas mot ny gröt. Bäst att ha två grötter i gång samtidigt. De kunna återupp-värmas på följande sätt: Man lägger ett par träpinor tvärs över en täm-ligen stor kastrull med kokande vat-ten. Härpå placeras gröten med den sida neråt ångan till, som skall ligga mot huden. Ny gröt kokas varje dag.

(Forts. i nästa nr.)

Beställare av **KLICHEER** TORDE HÄRVÄNDA SIG TILL **AUG. SJÖBERGS KLICHEANSTALT** (f.d. SILFVERSPARRES) MAGASINGATAN 3 • GÖTEBORG • TEL. 4258

Stiberg & Sandqvist Pappershandel Erik Dahlbergsgatan 14. Tel. 2829. Stort urval av: Papper, Notesböcker, Skriv-materialier, Bordlopar, Silkepapper, Hyllrem-sor m.m. Beställning av **visithort** emottages och utföres fört, val och billigt.

Värda håret! Om det är skjut eller frisikt och använd **ZIWERTZ' Extrait Vegetal** bästa hårbalsningsmedel. Finnes till salu hos frisörer och i parfymaffärer samt hos Kungl. Hovleverantör **Ziwertz' Extr.** i Göteborg. Lorenbergsgatan 7. Tel. 1098.

Fisk-hallen

Grönsakstorget
rekommenderar sina l:ma varor både färskvattens- och saltsjöfiske. Rök-t lax & konserver till billigaste priser. Varorna hemskändas. Ring tel. 5436 — 5438 **Filial Bazar Alliance. Tel. 15324**

Vanförelanstaltens Yrskesskola

Skrädderiarbeten och Tricotstickning utföres. **Billiga priser!** **Prima arbete.** Tel. 236, 11510.

Rökt lax,

Konserver, Ost, Smör och Ägg i Bazar Alliance No 55 o. 60 Högaktningfullt **A. Magnusson.** Tel. 4570 till båda butikerna.

NU INKOMMET,

till dagens lägsta priser! Handvävda, färgakta Bomullstyger, stor sortering. Ylleyger, Vijella, Flanel-ler, till klädningar och blusar. Blekta och oblekta VÄvnader, bästa fabrikat, med stor rabatt å stycke. Prima kulörta Skjort-tyger, Möbeltyger, Gardiner, Bord-dukar, Bolstervar, Sängtäcken, Linne-vävnader, Handdukar och Dukyter, bästa kvalitet. Lahmans Herr- och Dam-underkläder. Strumpor. Snörliv. Näs-dukar. Förkläden. Prima Bomulls-och Ullgarner.

Bertha Anderson,

15 Korsgatan 15

Gumman's Flingor
Det bästa tvättmedlet för fina och ömtåliga kläder är **Gumman's Flingor**

Vill ni veta vilket yrke som ligger för **Edra barn,** och inom vilket de darför hava utsikt att göra en god karriär, så tag dem med till **Prologen STEN FRÖDIN** för undersökning.

Hotell & Pensionat Clara Johansson. Kungsgatan 51, Stockholm. Ljus hembrevliga rum. Moderata pris-er. Förstklassigt! Centralt! Rikstel. 13554. Al m. tel. 24241

Vem är vem? En tidning behöver ofta pr brev el-ler telefon komma i förbindelse med personer utanför redaktionen för att få en upplysning i en eller annan frå-ga. Detsamma gäller för en kvinno-tidning som vår, och det ligger i sa-kens natur att vi företrädesvis vända oss till kvinnovärlden, till kvinnor som hava sociala, politiska, filantrop-iska eller andra allmänna intressen.

Observera! För helår 6 kr! Vid prenumeration å **Kvinnornas Tidning** kunna ännu **alla för året utkomna nummer** erhållas. Prenumerera å närmaste postkontor eller å tidningens expedition, **Vall-gatan 27, Göteborg.** Gärna pr tel. 18070.

JAMES BOURNS FOTOGRAFISKA ATELIER Kungsgatan 47 GÖTEBORG Tel. 419.

Göteborgs Birgitta-Skola Östra Hamngatan 39 Undervisning i klädsömnad, linne-söm och barnkläder. **TEXTILAVDELNING** med specialkurser i konstavvävad och gobelin. Tel. 19048. Glantzberg & Co.

ARLA MJÖLK Distribution på glasflaskor. Tel. 8578, 3699 **ARLA MJÖLKSERVERING** Drottninggatan 13. Tel. 9096.

Tilldragande är alltid ett friskt utseende! Bevaras bäst genom dagligt bruk av den balsamiska och välgörande **Vy-välvän.** Vy-välvänen säljes i varje affär landet runt. **Österlin & Ulriksson,** Kem-tekn. fabrik, Ystad.

Beda Cramér Parfymeri • Tüll • Bijouteri Galanteri • Affär 57 Kungsgatan GÖTEBORG Rikstel. 471

Köp Olof Asklunds Bröd Det är bäst

Ind. A.-B. AURORA Göteborg, S. Vägen 3 & 5 **utför förstklassigt** Försilvring Förmickling Reparationer etc. till billigaste pris. Tel. 3673, 13608.

Platsannonser införas för 10 öre ordet i båda upplagorna av **Norrlandsposten, Gefle.** Minsta annons-pris kr. 1.50. Frimärken mottagas i likvid. **Did Förkylning** äro Turions Men-thol-karameller de bästa som finnas. Tusentals erkännanden härom. Fås i Apotek och Affäre.

sig Mrs Merrington icke blott tröstad, utan hon ansåg det även för sin plikt, att uttala någon slags ursäkt till sin syster. Hon höll just på att sammansätta detta opus, som fordra-de takt och diplomati, då ljudet av ett posthorn nådde hennes öra, och Evelyn kom dansande in i salongen och förkunnade att Cosmo Foxes stora postljon-vagn körde upp i alléen. Ett par minuter efteråt inträdde Mrs Cosmo Fox med sin man och sväger Par-ry, och man hörde hennes gälla dis-kant redan på långt avstånd.

"Kära Mrs Merrington, nu är vi här igen! Vi längtade så, att få trä-fa er alla, så vi skyndade oss hit med detsamma. Och hur står det till med er alla? Blomstrande, strålande! Det ser verkligen ut, som om lantluften ändå vore den bästa. Evelyn! vad du har vuxit! Ja, verkligen. Och småttingarna? Alla friska? Jag hör ni har fått en riktig drake till gover-nant, som slukar dem, om de våga röra ett lillfinger, och att de ha' bli-vit riktigt små helgon. Skada! De bli' inte hälvtän så lustiga, när de hållas stramt. Jag hatar allting som hålles stramt — utom äkta män. Jo,

Mrs Merrington, äkta män bör man alltid köra med korta tyglar. Jag gör mitt bästa med Cosmo, men han är alldeles oefterträttlig. Detta är ett förtjusande gammalt rum, och all-ting känns hembrevligt efter London. Och vad har hänt här, medan vi va-rit borta? En av flickorna Harold har blivit förlovad. Tänk vad Mrs Harold och systrarna ska' sjunga-lovsånger! Mrs Masters kom genast till mig, så fort jag kom hem, och berättade allt skvallar från de sista månaderna. Det är ju egentligen hennes plikt som prästfru att taga vara på sådant. Icke sant? — Jag hör de ha' fått en ryslig rabulist till präst i Barton; hans predikningar räcka nära en timme! Miss Dun-combe är väl inte förlovad? Vi mötte henne och lady Duncombe på vägen hit. Miss Duncombe var lång i an-siktet och lady Duncombe såg ut som ett olycksöde, så jag tänkte strax: Ingen förlövning i sikte! och vet ni vad jag gjorde? Jag tog tyglarna från Parry och lånade hans cigarr, medan vi körde förbi dem. Äh, ni skulle ha sett lady Duncobes upp-syn!! Cosmo blev arg. Han trodde

jag skulle väla. Dumheter! Cos-mo, du är odrägligt nervös!" Under denna tirad hade man inträtt i salongen och slagit sig ned, medan hälsningar och frågor växlats. Det var omöjligt att med odelad uppmärk-samhet lyssna till Mrs Fox, såvida man hade plikter att uppfylla också mot andra gäster. Lyckligtvis ställ-de hon inga fordringar i den vägen, hon pratade för nöjes skull, och lade föga vikt på kvalitet och kvantitet hos sina åhörare; talade i allmänhet till hela sällskapet på en gång, och oftast fanns det en eller två, som ha-de tid att höra på, och som gärna hörde på för nöjet att betrakta den sköna pratmakerskan. I denna krets funnos två trogna beundrare, näml. Mr Merrington och hans dotter, som tagit plats på vardera sidan om hen-ne. Mr Cosmo Fox konverserade med Mrs Merrington med en låg, melodisk röst, som vanligtvis helt drunk-nade i Mrs Fox högljudna pladder.

När hon äntligen ett ögonblick teg för att hämta andan, passade Mrs Merrington på och sade hjärtligt: "Jag hoppas ni båda nu stanna en tid på orten och inte strax reser å-stad utrikes?" "Ack nej, nu stanna vi åtmin-stone till veckan efter påsk. Jag ha-de inte ämnat komma ner på landet så tidigt, men Cosmo tog sig för att bjuda hit ett helt sällskap utan att fråga mig... Ja, du frågade mig, om vi skulle bjuda dem till den fem-tonde, och jag sade "ja". Men jag hade inte en aning om, när det var den femtonde! Jag tycker inte om datum, och inte heller om bestämda timmar, klockor hatar jag. — Té? Ja tack! Socker, grädde, allting. Smörbakelser! Varma! Jag tillber-dem, ju hetare desto bättre. Tack, tack, tusen tack, nu är det nog!" "Vem som kommer? Låt mig tän-ka. Först och främst Austyns. Dem bjöd Cosmo. Han är lite kär i Mrs Austyn, oss emellan! Ha, ha, ha! Så komma Nellie och Katy Wood-ward. Jag tror inte ni känner dem. Så trevliga flickor, ser ingenting ut, men glada som en vindleka! Så min kusin, kapten Leslie, honom känner ni. En grann karl. Gå inte och bli kär i honom, Evelyn, för då blir Par-ry min dödsfiende. Mr de Lane och

Sir George och lady Rigby. Minns du lady Rigby? Kolossal! ansikte som en pion! Det var visst alla, eller hur Cosmo? Ack, himmel! jag glömmor ju greven, den viktigaste av allihop. — Vad han heter? Vem i all världen kan minnas sådana där vidun-derliga namn! Jag kan varken sta-va eller uttala det. Han är ryss, gammal bekant till Cosmo — — Jo, du har själv sagt att du kände honom för flera år sedan, då du var utrikes. Och han är kär i mig. — Nej, det är inte överdrivet, Cosmo, han är rent betagen — och jag oc-k-så! Äh, han är en sådan kvinnotju-sare och så avskräckande ful. Som en orangutang. Vet ni, första gång-en jag såg honom, (det var i förra veckan och han hade varit högst en månad i England), så trodde jag han var den förlorade mellanlänken. Det var på en bal hos lady Dunmere's. Hon är skottska, som ni vet, och be-griper aldrig skämt. — Ack, lady Dunmere, sade jag, är det en riktig gorilla? — Nej, kära, sade lady Dun-mere, fullkomligt allvarsamt, det är en riktig människa, en rysk greve. — Men han dansar som en ängel. —

Jag bjöd honom genast med till Ling-fort, ty jag har aldrig blivit så betagen i någon vid första blicken, men han kan tyvärr inte komma förr än nästa torsdag. Är det inte odrägligt? Han har följt med till de här dumma Dunmeres till deras ställe i Skott-land. Jag varnade honom att han kommer att råka i klorna på två hem-ska spöken däruppe. Det ena en rik-tig skottsk snuva, en sådan en som kryper som is genom mårg och ben, och det som är kvar annamas sen av en skottsk jänta, den jättelika miss Dunmere. Men skulle där sedan va-ra något kvar av honom, så kommer han kanske ändå till oss, och blir det för ledsamt där uppe, så reser han tvärt, ty så brukar han göra, flyger omkring från ett ställe till ett annat, just som hägen driver honom; — det är precis vad jag skulle tycka om, (äh, jag önskar att jag hade gift mig med honom) — se inte så arg ut, Cosmo! — och ibland försvinner han helt hastigt mitt under ett längre be-sök. Cosmo säger det är emedan — Vem i Herrans namn är detta?" (Forts. i nästa nr.)